

Sygn. akt IV U 1312/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2014r. w S.

odwołania T. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 października 2013 r. (Nr (...))

w sprawie T. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo T. D. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 sierpnia 2013 r. do 31 stycznia 2015 r.

Sygn. akt IV U 1312/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. D. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że cierpi na szereg schorzeń narządu ruchu, w tym reumatoidalne zapalenie stawów z częstymi zaostrzeniami, a także na nadciśnienie tętnicze, które powodują, że jest niezdolny do pracy, a okresowo wymaga nawet pomocy innej osoby w codziennej egzystencji (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 30 września 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. D. do 31 lipca 2013r. uprawniony była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 2 sierpnia 2011r. o przyznaniu renty do 31 lipca 2013r. k.145 akt rentowych). W dniu 25 czerwca 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.151 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 2 sierpnia 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 2 sierpnia 2013r. k.153 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 30 września 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.156 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 30 września 2013r. k.158 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 4 października 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 4 października 2013r. k.159 akt rentowych).

Biegli z zakresu ortopedii, neurologii, reumatologii i kardiologii w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego reumatoidalne zapalenie stawów w aktywnym zapalnym okresie choroby, stan po złamaniu kości piętowej prawej z artrodezą stawu skokowego prawego, stan po urazie nadgarstka prawego, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią i zespołem bólowym, przebytą rwę kulszową lewostronną oraz nadciśnienie tętnicze stwierdzając, że stopień zaawansowania tych schorzeń, w tym przede wszystkim wielonarządowych zmian zwyrodnieniowych w zakresie narządu ruchu oraz reumatoidalnego zapalenia stawów w aktywnym zapalnym okresie choroby powoduje, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy (od 2009r.) do 1 lutego 2015r. W ocenie biegłych wskazane zmiany, a w szczególności reumatoidalne zapalenie stawów choroby, uniemożliwiają ubezpieczonemu wykonywanie pracy fizycznej, co uzasadnia orzeczenie o dalszej częściowej niezdolności do pracy. Biegli wskazali dodatkowo, że komisja lekarska ZUS, stwierdzając u ubezpieczonego brak niezdolności do pracy, nie wykazała poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego, a dodatkowo nie rozpoznała u niego zmian zwyrodnieniowych stawów biodrowych (opinia biegłych ortopedy, neurologa, reumatologa i kardiologa k.14-21 akt sprawy).

Ubezpieczony ma wykształcenie zawodowe tokarz. Pracował jako malarz budowlany. Nie pracuje zawodowo od 2008r. (okoliczności niesporne - kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych oraz świadectwa pracy k.7-19 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonego k.33v – nagranie od minuty 2 do 7).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. D. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy ubezpieczony jest w dalszym ciągu niezdolny do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność

opinia biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii, reumatologii i kardiologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 1 lutego 2015r. Analizując opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Biegli rzeczowo wyjaśnili dlaczego uzasadnione jest uznanie ubezpieczonego za osobę częściowo niezdolną do pracy. Wskazali, że za orzeczeniem takim przemawia stan narządu ruchu ubezpieczonego, który z powodu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych w obrębie stawów biodrowych i kręgosłupa oraz reumatoidalnego zapalenia stawów w aktywnym okresie choroby ma znacznie ograniczoną zdolność wykonywania pracy fizycznej. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych, gdyż zastrzeżenia do powyższej opinii zgłoszone przez organ rentowy (w piśmie z 27 maja 2014r. na k.29 akt sprawy) stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Nie można zgodzić się z organem rentowym, że przy ocenie zdolności ubezpieczonego do pracy ubezpieczony powinien być on traktowany jako osoba bez ukierunkowania zawodowego – z możliwością podjęcia pracy na ogólnym rynku zgodnej z możliwościami psychofizycznymi. Zawodowe wykształcenie ubezpieczonego oraz wykonywanie przez niego pracy w branży budowlanej (jako malarz budowlany) wskazują, że ubezpieczony nie posiada kwalifikacji do pracy umysłowej (biurowej, administracyjnej). Zatem orzekając o częściowej niezdolności ubezpieczonego do pracy biegli zasadnie mieli na uwadze zdolność ubezpieczonego do wykonywania pracy fizycznej i wobec rozpoznania u niego szeregu schorzeń narządu ruchu ograniczających istotnie możliwość pracy fizycznej uznali go za osobę częściowo niezdolną do pracy. Co do zarzutu, że ubezpieczony przy istniejących ograniczeniach ruchowych przez wiele lat był aktywny zawodowo wskazać należy, że od 2008r. ubezpieczony nie wykonywał pracy i do 31 lipca 2013r. był uznawany przez Lekarza Orzecznika ZUS za osobę częściowo niezdolną do pracy. Wreszcie co do zarzutu, że biegli nie wykazali znacznego ograniczenia sprawności organizmu ubezpieczonego w oparciu o stan kliniczny wskazać należy, że opinia biegłych została poprzedzona badaniem ubezpieczonego przez członków zespołu i w wywiadzie biegli przedstawili wyniki badania wskazujące na ograniczenia ze strony narządu ruchu (k.14-15 i 19-20 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 sierpnia 2013r. do 31 stycznia 2015r.